

Hartkornsudskrivningen, selv i normale Kommuner, hvor Forholdene ere ensartede, er temmelig forskellig. — Naar man har sagt til Forsvar for den anvendte Fordelingsmaade, at der ikke lader sig opstille noget, der er uangribeligt — det ærede Medlem for 10de Kreds (Bojsen) ytrede sig saaledes, at det bedste er det godes Fjende — vil jeg dog sige, at det ikke er et tilstrækkeligt Forsvar, thi naar der blot kan opstilles noget, der er bedre, er det i alt Fald at foretrække — noget absolut fuldkomment i den Retning kan der jo ikke være Tale om. — Jeg ser nu ikke rettere, end at en Fordeling efter Kommunernes tvungne Udgifter, navnlig til Fattig- og Skolevæsen, vilde være en heldigere Fordeling, efter at der først var foregaaet en Hoveddeling mellem Kjøbenhavn, Provinsløstæderne og Landkommunerne, da Forholdene ere saa forskellige i disse Dele af Landet. Der kunde ogsaa vel være Tale om, at en Del af Beløbet kunde gaa til Amtskommunerne, men da selvfølgelig efter en anden Fordelingsnorm. Det blev af det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) omtalt, at Fordelingen efter Fattigudgifterne kunde være den hensigtsmæssigste, men jeg tror dog ikke, at dette vil gaa an; thi Fattigudgifterne udgøre jo ca. 7 Mill. Kr. aarlig, og naar man vilde fordele henimod 6 Mill. eller et saadant Beløb paa den Konto, vilde det blive en saa aldeles overvejende Del, som Staten derved kom til at betale, at Kommunerne ikke kunde beholde Administrationen, og jeg antager ikke, nogen tænker paa, at det kunde være hensigtsmæssigt, at Staten overtog denne. Tager man derimod Skolevæsenet med, hvortil Udgiften udgør noget som 8 Mill. Kr. aarlig, vilde Forholdet derimod stille sig meget bedre. — Det blev under Forhandlingerne i Folketinget anført af den højtærede Finansminister, at der kunde være praktiske Vanskeligheder forbundne med at anvende en Fordelingsnorm efter Udgifter, thi saa vilde det Spørgsmaal opstaa, hvad der var tvungne Udgifter, idet man ikke hertil kunde medregne Renter og Afdrag paa stiftet Gæld, der maatte udskilles fra de andre Udgifter. Denne Vanskelighed tror jeg dog ikke er uovervindelig, thi det vilde kunne paalægges Kommunerne i deres Regnskaber og Regnskabsoversigter særskilt at angive, hvilke Udgifter der maatte komme i Betragtning, og disse Angivelseres Nøjagtighed kunde jo kontrolleres.

Lovforslaget siger, at det er de paa-

gældende Skatter, der overgaa, men efter hvad der allerede er blevet oplyst ogsaa af den højtærede Finansminister, er det Skat- ternes Beløb, der er Spørgsmaal om, og der vil være saa meget mindre Grund til at nævne de paagældende Skatter i Lovfor- slaget, hvis man gaar til Fordeling i den Retning, jeg har antydnet, thi saa vil der simpelthen kun blive Tale om et Beløb. Derved vil man tillige undgaa Misforstaaelser, som ere komne frem, saaledes fra det ærede Medlem for 10de Kreds (Bojsen), der mente, at der her var Tale om en Hartkornsafskrivning, hvad der jo ikke er.

For at komme Kommunerne til Hjælp efter Lovforslaget stilles det som Betingelse, at der vedtages en Indkomst- og Formue- skat til Staten, og en saadan er altsaa nødvendig, naar man vil yde Kommunerne den Hjælp, som de ere trængende til. Jeg ser nu ikke rettere, end at en saadan Skat i og for sig er rimelig og billig, og at den foreslaaede Størrelse er moderat.

Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch) mente, at man burde indskrænke den Reform, som der her er Tale om, til 3 Aar for i den Tid at indvinde nyttige Erfaringer. Der kunde maaske ogsaa være noget tiltalende heri, men jeg tror dog ikke, det vil kunne lade sig gøre, hvis man vil fastholde den Sammenknytning af de 4 Skat- telove, som den højtærede Finansminister saa stærkt gjorde gældende ved Lovfor- slagets Forelæggelse, og som jeg ogsaa tror kan være hensigtsmæssig; thi da vil det ganske sikkert ikke gaa an, at man siger, at den ene Lov skal gælde i 3 Aar, medens de andre skulle være perma- nente. Derimod kan jeg i et andet Punkt ganske tiltræde, hvad det ærede 1ste Med- lem for 6te Kreds (Koch) udtalte, nemlig med Hensyn til det ubillige i, at der er Kommuner, i hvilke der drives Næring, og hvor Næringens Indehaver bor uden for Kommunen og uden at svare personlig Skat til Kommunen, ligesom ogsaa med Hensyn til det ubillige i, at Aktieselska- ber ikke beskattes til vedkommende Kom- mune. Det er hovedsagelig Købstæderne, der have Interesse i, at der bliver indført Hjemmel til at beskatte slige Personer og Aktieselskaber, men det har ogsaa sin Be- tydning for Landkommunerne i de Til- fælde, hvor der er Personer, der drive Næ- ring uden for Kommunen, eller hvor der findes Aktieselskaber.

Koch: Det ærede Medlem, der nu satte sig, gjorde en Del Indvendinger mod det foreliggende Lovforslags Maade at for-